

— Не го наказвай толкова жестоко, царю честити. Дай ми го за помощникъ. Щомъ направи нѣщо лошо, и ще почна да броя до десеть! Не повече!

Засмѣлъ се царьтъ и му простилъ, и още по-богато наградилъ своя весель царски градинарь.

Емиль Кораловъ

ХИТРАНА

— Мари кумице Лисано,
де си ранила тъй рано?

— Мари Лисанке устата,
де ти остаха децата?

— Ходихме, Вълчо, съ децата
грозде да зобимъ въ лозята.

— Пратихъ ги, Вълчо, съ пждаря
да поразгледатъ пазаря.

— Мари кумице Хитрано,
рухото ти е съдрано.

— Лисано, майко юнашка,
защо си днесъ безъ опашка?

— Зле ти сж Вълчо очитъ:
много си хойкалъ въ тъмитъ.

— Скрихъ я зарана въ долапа:
да я росата не цапа.

А. Разцвѣтниковъ